

بررسی نفوذپذیری در تیپ‌های مختلف گیاهی مرتع شور و قلیا در اینچهبرون استان گلستان

سیدعلی حسینی (حبيب)^{۱*}، منیزه توان^۲ و حسین عیسایی^۳

hosayniali@yahoo.com

- کارشناس ارشد مرتع داری، دانشگاه تربیت مدرس

- کارشناس، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ دریافت: ۸۸/۰۵/۱۹ تاریخ پذیرش: ۸۹/۰۶/۲۹

چکیده

میزان نفوذ آب به داخل خاک به عوامل متعددی چون بافت، ساختمان خاک، رطوبت اولیه، وزن مخصوص ظاهری خاک، پوشش تاجی، سن گیاه، مواد آلی و مراحل توالی گیاهان موجود در خاک بستگی دارد. مهمترین فاکتورهای مؤثر بر میزان نفوذ در مرتع، لگدکوبی دام و کاهش پوشش گیاهی در اثر چرای بی‌رویه است. مرتع قشلاقی اینچهبرون با گونه غالب *Halocnemum strobilaceum* معرف مرتع شورروی استان گلستان است. الگوی پراکنش گیاهی در این مرتع به صورت لکه‌های گیاهی است که به شکل جزایری توسط خاک لخت محصور شده‌اند. در این مطالعه از طریق رسم منحنی تعداد دانگ‌ها نسبت به فاصله از آغل، محدوده چرایی سنگین تعیین شد. برای اندازه‌گیری نفوذپذیری آب به داخل خاک از حلقه‌های زوجی (دابلرینگ) استفاده گردید. عامل‌های شدت نفوذ، نفوذ نهایی، نفوذ تجمعی و زمان نفوذ در تیپ‌های گیاهی *Halocnemum strobilaceum* و *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که بین *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت از نظر شدت نفوذ و زمان نفوذ تفاوت معنی‌داری وجود ندارد، ولی از نظر نفوذ نهایی و نفوذ تجمعی تفاوت معنی‌دار دیده می‌شود.

واژه‌های کلیدی: نفوذپذیری، لکه‌های گیاهی، خاک لخت، مرتع شور و قلیا، استان گلستان.

مقدمه

سبب محدود شدن کل فعالیتهای بیولوژیکی نیز خواهد شد. خاکهای ضعیف در مناطق خشک و نیمه‌خشک دائم‌بوسیله فعالیتهای انسانی، به ویژه از طریق برداشت پوشش گیاهی تهدید می‌شوند. برداشت و بهره‌برداریهای بی‌رویه گیاهان می‌تواند جریان آب را در سطح مرتع تسريع کند و مقدار آبی را که به خاک فرو می‌رود کاهش دهد. تأثیر منفی ناشی از سم احشام، خاک سطحی را سفت می‌کند و

مرتع علاوه بر تأمین بخش زیادی از علوفه مورد نیاز کشور، عاملی مهم در نفوذ و ذخیره آب می‌باشدند. اگر تغییر در پوشش گیاهی تا حد تخریب خاک پیش رود ممکن است هیچگاه پوشش گیاهی اولیه به منطقه باز نگردد و موجب شود که خاک به عنوان مخزن رطوبت عمل نکند. هر عاملی که رطوبت را در خاک کاهش دهد

مناطق قرق ناشی از عدم لگدکوبی دام، عدم فشردگی خاک، افزایش تراکم و پوشش تاجی گونه‌های گیاهی، رشد و توسعه ریشه گیاهان و افزایش مواد آلی خاک و بهبود ساختمان خاک بوده است. کهندل و همکاران (۱۳۸۵) در بررسی تأثیر شدت‌های چرایی روی نفوذپذیری در شرایط مختلف مرجع، کلید و بحرانی در منطقه ساووجبلاغ به این نتیجه رسیدند که نفوذپذیری در ابتدای دوره چرا بیشتر از انتهای دوره چرا و مقدار آن در منطقه بحرانی کمتر و در سه منطقه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشد. Castillo *et al.*, (1997) واکنش رواناب و تلفات خاک نسبت به تخریب پوشش گیاهی در جنوب اسپانیا را طی ۴ سال مطالعه کرده و نتیجه گرفته‌اند که کل رواناب در قطعه تخریب شده که پوشش گیاهی در آن از بین رفته بود بیشتر از قطعه دارای پوشش طبیعی بوده و نفوذپذیری در قطعه دارای پوشش گیاهی بیشتر بوده است. Green *et al.*, (1994) نقش پوشش گیاهی و اثر پای دام را روی رواناب و فرسایش خاک در مرتع مشجر نیمه‌خشک استرالیا مطالعه نموده و چنین اظهار داشته‌اند که چرایی دام به طور غیرمستقیم با از بین بردن شاخ و برگ گیاهان و حذف آن و به طور مستقیم با فشار سم و تراکم و پودر نمودن خاک سطحی موجبات کاهش پایداری خاک سطحی و نفوذپذیری را فراهم نموده‌اند. Dadkhah & Gifford (1980) تأثیر پوشش گیاهی، پوشش سنگی و لگدکوبی دام بر سرعت نفوذ و تولید رسوب در خاک لوگان واقع در ایالت یوتا را بررسی نموده و به این نتیجه دست یافتند که با افزایش درصد لگدکوبی سرعت نفوذ کاهش می‌یابد. بر این اساس آنها مهمترین فاکتورهای مؤثر بر سرعت نفوذ و تولید رسوب را

به حرکت هرزآبها سرعت می‌بخشد. تغییرات نفوذپذیری به عوامل متعددی چون بافت و ساختمان خاک، رطوبت اولیه، وزن مخصوص ظاهری خاک، پوشش تاجی، سن گیاه، مواد آلی و مراحل توالی گیاهان موجود در خاک بستگی دارد (Abdel-Majid *et al.*, 1987). اثر چرایی دام بر تغییرات خاک مرتع و چراگاهها از یک طرف مربوط به کوییدگی و فشردگی خاک بر اثر تردد دام و از طرف دیگر مربوط به مقدار برداشت گیاهان و نیز میزان لاشبرگ وارد شده بر خاک می‌باشد. بنابراین حیوانات چراکننده با برداشت و از بین بردن پوشش گیاهی بر خصوصیات هیدرولوژیک خاک اثر می‌گذارند. پس یکی از آثار چرایی دام، کاهش مقدار نفوذ آب در خاک و در نتیجه کاهش مقدار رطوبت آن می‌باشد (Blackburn, 1983). اسکندری (۱۳۷۴) تأثیر چرایی بی‌رویه دام بر خصوصیات فیزیکی خاک در مرتع ییلاقی زاگرس در استان اصفهان را مورد بررسی قرار داده و نتیجه گرفته که چرایی مفرط دام اثرهای بسیار مخربی بر خصوصیات فیزیکی خاک در مرتع دارد. این اثرها شامل فشردگی بیش از حد خاک سطحی، کاهش نفوذپذیری آب در خاک و ایجاد شرایط نامناسب رشد گیاهان می‌باشد. سیاه منصور (۱۳۷۷) رابطه بین فاکتورهای پوشش گیاهی، رواناب، فرسایش و حاصلخیزی خاک در مرتع استان لرستان را بررسی نموده و اظهار می‌دارد که به طور کلی چرایی بی‌رویه منطقه با توجه به اینکه به علت بهره‌برداری مفرط و حرکت زیاد دام میزان تاج پوشش را در پایان فصل چرایی به مقدار بسیار زیاد کاهش می‌دهد. در نتیجه این عمل، خاک کوییده شده و با کاهش میزان تخلخل، قابلیت نفوذپذیری آن کاهش یافته و موجب بالارفتن میزان رواناب می‌گردد. وهابی (۱۳۶۸) نشان داد که بالاتر بودن میزان نفوذ در

می‌شود. میانگین بارندگی سالانه آن ۳۰۴ میلی‌متر بوده که در فاصله ماههای آبان تا اردیبهشت ریزش می‌کند. خاک اراضی ایستگاه مورد مطالعه با بافت متوسط (رسی - لومی)، شوری و قلیائیت خیلی زیاد در واحد فیزیوگرافی اراضی پست قرار گرفته و احتمالاً از مواد آبرفتی رودخانه گرگانرود بوجود آمده است. شبیه عمومی اراضی در جهت جنوب‌شرقی به شمال‌غربی بوده و اراضی از لحاظ پستی و بلندی دارای شبیه ملائم بوده و تقریباً مسطح و بدون پستی و بلندی می‌باشد (ناصری، ۱۳۷۴). گونه *Halocnemum strobilaceum* که تیپ غالب گیاهی منطقه را تشکیل داده و از دیگر گونه‌های این منطقه می‌توان به *Aeluropus Halostachys caspica*, *Aeluropus littoralis* و *lagopoides* (حسینی، ۱۳۸۶).

روش کار

منطقه مورد نظر برای اندازه‌گیری نفوذپذیری در مراعع اینچه‌برون (شکل ۲) در نزدیکی آغل انتخاب شد. به طور کلی قبل از نصب حلقه‌های زوجی (دابلرینگ) برای اندازه‌گیری نفوذپذیری خاک نسبت به آب، نواحی با شدتها ای چرایی متفاوت تعیین گردید. با توجه به پیشینه تحقیقات انجام شده و با نصب ترانسکت و رسم منحنی تعداد دانگ‌ها نسبت به فاصله از آغل، مشخص شد که در نواحی نزدیک استقرار دامها (آغل) فشار چرا حداقل است و هر چه از این ناحیه به صورت شعاعی دور شود از شدت چرا کاسته شده و تا محدوده‌ای این فشار ثابت و یکنواخت می‌گردد (رضا شاطری، ۱۳۸۸). بدینه است یکنواختی فشار چرا ضرورتاً به معنی کاهش چرا تا آستانه ظرفیت چرایی مرتع نیست. بلکه مناطقی که بیش از پانزده

لگدکوبی دام و پوشش گیاهی معرفی کرده‌اند. به طور کلی آگاهی از روابط موجود بین عناصر تشکیل‌دهنده اکوسیستم‌های مرتعی از جمله وضعیت پوشش گیاهی، دام و شرایط خاک به عنوان یک ابزار مدیریتی مهم جهت برنامه‌ریزی و بهره‌برداری پایدار حائز اهمیت فراوان است. با توجه به اهمیت و لزوم شناخت خصوصیات خاک به‌ویژه خصوصیات فیزیکی خاک در اداره صحیح اکوسیستم‌های مرتعی، هدف از این تحقیق بررسی میزان نفوذپذیری در خاک لخت و تیپ‌های مختلف گیاهیست. این تیپ‌های گیاهی به رغم اینکه در یک محدوده چرایی و در فاصله کم از آغل قرار دارند ولی بسیار متفاوت می‌باشند. به طوری که تیپ *Halocnemum strobilaceum* با ۱۰۰ درصد پوشش تاجی و تیپ *Aeluropus lagopoides* با ۴۰ درصد پوشش تاجی در منطقه است. بنابراین بررسی میزان خصوصیات فیزیکی خاک به‌ویژه نفوذپذیری در این منطقه لازم به نظر می‌رسد.

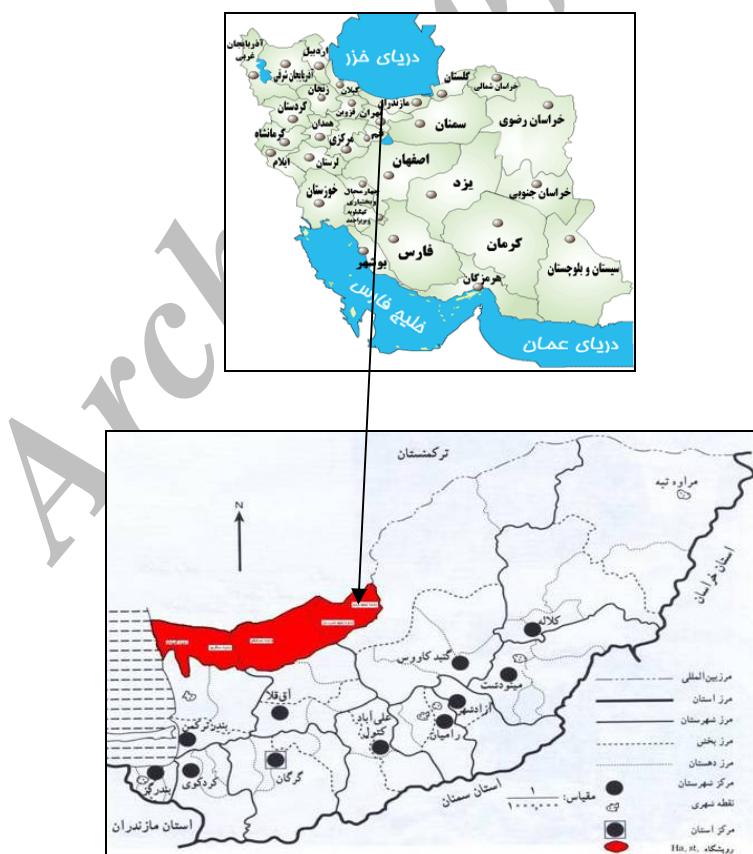
مواد و روشها

موقعیت منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه (اینچه‌برون) از مراعع قشلاقی استان گلستان، در فاصله ۴۵ کیلومتری شمال گرگان و ۳۰ کیلومتری شمال آق‌قلا واقع شده و دارای مختصات ۳۷ درجه و ۱۴ دقیقه عرض شمالی و ۵۴ درجه و ۲۹ دقیقه طول شرقی است (شکل ۱). اینچه‌برون معرف مراعع شورروی استان گلستان است. ارتفاع این منطقه از سطح دریا ۴ متر است. آب و هوای منطقه براساس آمار ایستگاههای هواشناسی سد وشمگیر و اینچه‌برون گرم و خشک بوده و از نظر تقسیم‌بندی اقلیمی به روش آمبرژه به ترتیب جزء اقلیم خشک و معتدل و نیمه‌بیابانی محسوب

شد. برای تعیین نفوذپذیری از حلقه‌های زوجی یا دابلرینگ استفاده شد (شکل ۳). به این صورت که در هر تیپ گیاهی *Aeluropus Halocnemum strobilaceum* و *lagopoides* خاک لخت ۲ دابلرینگ (با توجه به سنگینی کار از حداقل تکرار قابل قبول در آمار یعنی ۳ تکرار استفاده شد) در سه جهت شمالی، شرقی و غربی به شکل مثلثی و به فاصله ۱۰ متر از یکدیگر مستقر شد که در مجموع ۹ دابلرینگ نصب شد. اندازه‌گیری نفوذپذیری براساس منحنی آمبروترومیک منطقه، در آبان ماه که پایان دوره خشکی و قبل از شروع بارندگی بوده و خاک منطقه از نظر رطوبتی خشک بود، انجام شد.

سال قرق شده‌اند را می‌توان به عنوان نواحی بدون فشار چرا تلقی کرد. از این رو، به منظور تعیین محدوده‌های فشار چرایی، قرق ایستگاه اینچه‌برون مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان و نزدیکترین آغل موجود به محدوده انتخاب شد و در چهار جهت اصلی اطراف آغل نسبت به استقرار ترانسکتها اقدام گردید. در طول ترانسکتها در فواصل ۱۰ متری پلاتهای 2×2 مترمربعی جهت شمارش دانگ مستقر شد. طول ترانسکتها تا هنگامی ادامه می‌یابد که دیگر تعداد دانگ‌ها در پلات‌ها تقریباً ثابت بوده و تغییر ننماید. از طریق رسم منحنی تعداد دانگ‌ها نسبت به فاصله از آغل برای چهار جهت اصلی محدوده‌های چرای سنگین و چرای ثابت تعیین



شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد بررسی

داده‌ها از نرم‌افزار spss و آزمون F و برای مقایسه میانگین داده‌ها از آزمون چندامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد استفاده شد.

عامل‌های مورد اندازه‌گیری شامل شدت نفوذ، زمان نفوذ، نفوذ نهایی و نفوذ تجمعی بود. مدت زمان هر آزمایش از ۱۲۰ تا ۱۳۵ دقیقه به طول انجامید. شدت نفوذ نهایی تا دقیقه ۱۳۵ ثبت شد. برای تجزیه و تحلیل



شکل ۲- سیمای طبیعی منطقه نمونه‌برداری



شکل ۳- حلقه‌های زوچی (دابلرینگ) برای اندازه‌گیری نفوذپذیری

میزان نفوذ نهایی بیشتری *Halocnemum strobilaceum* را نسبت به تیپ گیاهی *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت نشان می‌دهد. بین تیپ گیاهی *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت تفاوت معنی‌دار دیده نمی‌شود (جدول ۳ و شکل ۷). همچنین از نظر میزان نفوذ تجمعی بین تیمارهای مورد بررسی تفاوت معنی‌دار دیده نمی‌شود، *Halocnemum strobilaceum* به‌طوری‌که تیپ گیاهی میزان نفوذ تجمعی بیشتری را نسبت به تیمار تیپ گیاهی *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت دارد، ولی بین دو تیمار اخیر تفاوت معنی‌دار دیده نمی‌شود (جدول ۴ و شکل ۴ و ۸).

نتایج

این تحقیق با ۳ تیمار لکه‌های گیاهی (*Halocnemum*) (۳ تکرار در مراتع شور و قلیای اینچه‌برون استان گلستان به اجرا درآمد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل اطلاعات نشان داد که از نظر عامل‌های شدت نفوذ آب در خاک (جدول ۱ و شکل ۵) و زمان نفوذ (جدول ۲ و شکل ۶) بین سه تیمار تیپ‌های گیاهی *Halocnemum strobilaceum* و خاک لخت تفاوت معنی‌دار وجود ندارد. تجزیه و تحلیل داده‌های شدت نفوذ نهایی نشان داد که بین سه تیمار تفاوت معنی‌دار دیده نمی‌شود، به‌طوری‌که تیپ گیاهی

جدول ۱- تجزیه واریانس شدت نفوذ در تیمارهای مختلف (سانتی‌متر در ساعت)

F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	df	منبع تغییرات
۲/۹۷۸ ^{ns}	۰/۶۱۳	۱/۲۲۶	۲	بین گروهها
-	۰/۲۰۶	۱/۲۳۵	۶	درون گروهها
-	-	۲/۴۶۲	۸	کل

:ns عدم تفاوت معنی‌دار

جدول ۲- تجزیه واریانس زمان نفوذ در تیمارهای مختلف (ساعت)

F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	Df	منبع تغییرات
۰/۳۴۰ ^{ns}	۱۶۳۹/۶۰۴	۳۲۷۹/۲۰۹	۲	بین گروهها
-	۴۸۲۳/۳۶۴	۲۸۹۴۰/۱۸۷	۶	درون گروهها
-	-	۳۲۲۱۹/۳۹۶	۸	کل

:ns عدم تفاوت معنی‌دار

جدول ۳- تجزیه واریانس شدت نفوذ نهایی در تیمارهای مختلف (سانتی‌متر در ساعت)

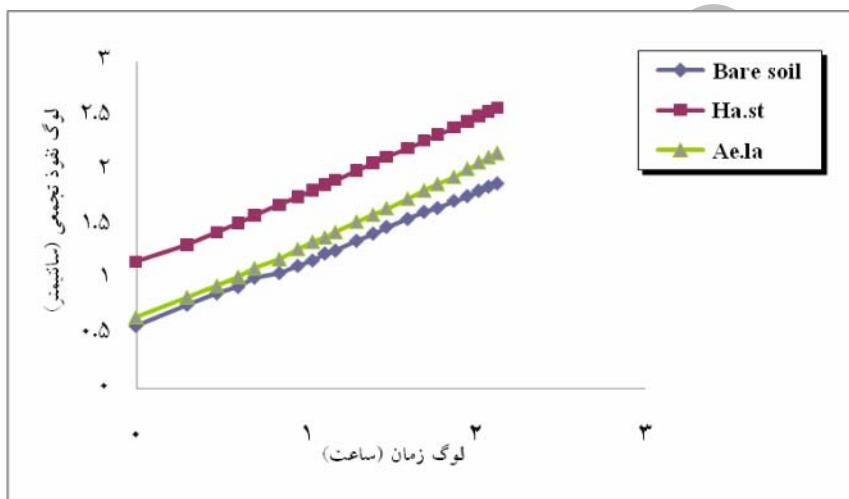
F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	df	منبع تغییرات
۷/۶۹۸	۰/۰۳۹	۰/۰۷۹	۲	بین گروهها
-	۰/۰۰۵	۰/۰۳۱	۶	درون گروهها
-	-	۰/۱۱۰	۸	کل

تفاوت معنی‌دار در سطح ۵%

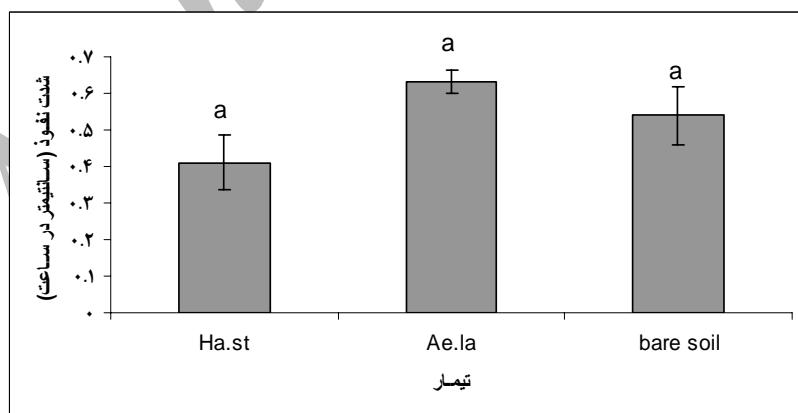
جدول ۴- تجزیه واریانس نفوذ تجمیعی در تیمارهای مختلف (سانتی متر)

F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	Df	منبع تغییرات
۱۳/۱۴۲	۷۰۷/۷۶۸	۱۴۱۵/۵۳۶	۲	بین گروهها
-	۵۳/۸۵۴	۲۲۳/۱۲۲	۶	درون گروهها
-	-	۱۷۳۸/۶۵۸	۸	کل

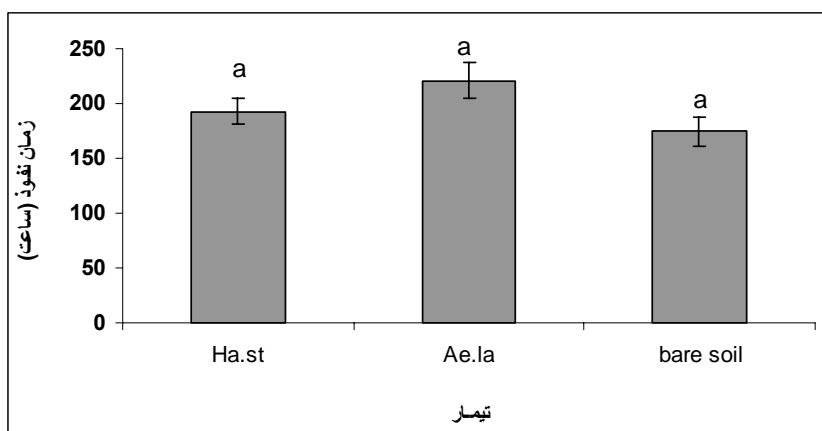
تفاوت معنی دار در سطح٪۱



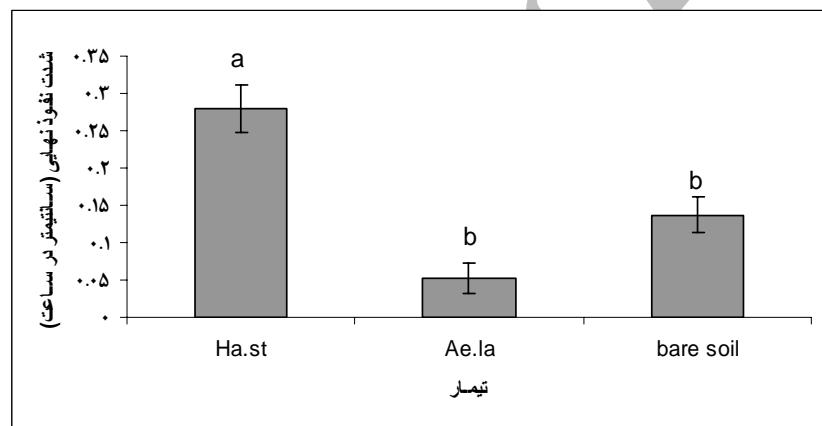
شکل ۴- منحنی نفوذ تجمیعی لکه‌های گیاهی و خاک لخت



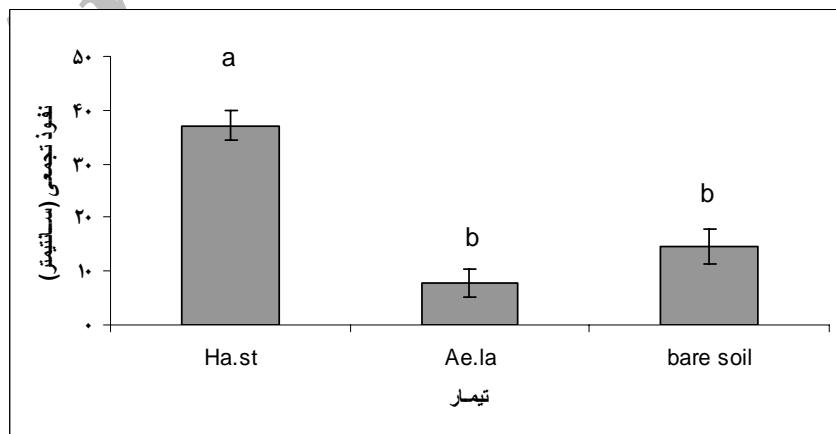
شکل ۵- شدت نفوذ در تیمارهای مختلف (سانتی متر در ساعت)



شکل ۶- زمان نفوذ در تیمارهای مختلف (ساعت)



شکل ۷- شدت نفوذ نهایی در تیمارهای مختلف (سانتی متر در ساعت)



شکل ۸- نفوذ تجمعی در تیمارهای مختلف (سانتی متر)

بحث

(جدول ۳). از این رو بین دو تیمار اخیر از نظر آماری تفاوت معنی‌داری دیده نمی‌شود. همچنین از نظر نفوذ تجمعی نیز بین تیمارها تفاوت معنی‌دار دیده می‌شود، به‌طوری‌که تیمار *Halocnemum strobilaceum* میزان *Aeluropus lagopoides* نفوذ تجمعی بیشتری را نسبت به دو تیمار *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت نشان می‌دهد (جدول ۴ و شکل ۴). عدم تفاوت میزان شدت نفوذ نهایی و تجمعی بین دو تیمار *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت احتمالاً به میزان رطوبت بالای خاک تحت پوشش گونه *Aeluropus lagopoides* و آبگیر بودن آن برمی‌گردد. به طور کلی منطقه مورد بررسی جزو محدوده چرای سنگین در منطقه است. (1983) Blackburn اظهار داشت که لگدکوبی خاک و گیاه توسط دام باعث کاهش نفوذ آب در خاک می‌گردد و این امریست که در مناطقی با چرای سنگین‌تر بیشتر اتفاق می‌افتد. البته دام با لگدکوبی خود باعث کاهش تخلخل خاک و به دنبال آن عدم نفوذ آب به داخل خاک می‌شود که این موضوع درنهایت منجر به کاهش رطوبت خاک می‌شود. از طرف دیگر دام با چرای گیاهان باعث کاهش لاشبرگ و بقایای گیاهی در سطح خاک می‌شود که این امر باعث افزایش تبخیر از سطح خاک و کاهش رطوبت خاک می‌گردد. (2002) Engeles در مورد تأثیر شدت چرا بر نفوذپذیری خاک بیان نمود که میزان رواناب و رسوب خروجی تحت تأثیر چرای سنگین بیش از دو برابر چرای متوسط می‌باشد که درنهایت باعث کاهش نفوذپذیری می‌گردد. (1975) Stoddert *et al.*, اظهار داشتند که اولین اثر چرای دام بر نفوذپذیری آب در خاک ناشی از فشردگی خاک و کاهش پوشش گیاهیست. (1981) Blackburn & Wood بیان نمودند که با افزایش شدت چرا میزان خلل و فرج خاک کاهش پیدا کرده و

یکی از مهمترین خصوصیات فیزیکی خاک میزان نفوذپذیری آن بوده که اثر مهمی در کیفیت خاک، تغذیه گیاهان، میزان رواناب و فرسایش خاک دارد. عواملی نظیر بافت خاک، ساختمان خاک، میزان مواد آلی، مدیریت و نوع لایه‌های خاک بر میزان نفوذپذیری خاک تأثیرگذارند. یکی از عوامل مدیریتی مهم در مراتع چرای دامها بوده که با ایجاد بهم خوردنگی سطح خاک و اثر بر میزان پوشش گیاهی تأثیر زیادی بر نفوذپذیری، رطوبت خاک، میزان رواناب، فرسایش، کیفیت پوشش گیاهی و خاک در مراتع دارد. در اکوسیستم‌های مناطق خشک آب مهمترین منبع محدودکننده است. بنابراین با توجه به اینکه در شرایط سخت و خشن محیطی گیاهان برای زندگاندن رقابت می‌کنند، بر این اساس محدودیت آب مانع پیشروی کامل پوشش گیاهی می‌گردد (Aguiar & Sala, 1990). در مناطق خشک میزان بارندگی و مقدار آبی که در خاک نفوذ می‌کند از اهمیت بالایی برخوردار است. میزان نفوذپذیری در مراتع تحت تأثیر پوشش گیاهی می‌باشد. پوشش گیاهی و خاک لخت نیز تحت تأثیر چرای دام می‌باشند. بنابراین شدت‌های چرایی مختلف نیز بر میزان نفوذپذیری تأثیرگذارند. بررسیهای انجام شده در مراتع شور و قلیای اینچه‌برون و نتایج بدست‌آمده نشان می‌دهد که بین سه تیمار اصلی *Halocnemum strobilaceum* و خاک لخت از نظر عامل‌های شدت نفوذ آب در خاک و زمان نفوذ تفاوت معنی‌دار دیده نمی‌شود (جدولهای ۱ و ۲). ولی از نظر نفوذ نهایی تفاوت معنی‌دار دیده می‌شود، به‌طوری‌که تیمار تیپ گیاهی *Halocnemum strobilaceum* میزان نفوذ نهایی بیشتری را نسبت به دو تیمار *Aeluropus lagopoides* و خاک لخت نشان می‌دهد

منابع مورد استفاده

- اسکندری، ذ.، ۱۳۷۴. تأثیر چرای بی‌رویه دام بر خصوصیات فیزیکی خاک و مرتع بیالاقی زاگرس در استان اصفهان. سینهار ملی فراسایش و رسوب، نور، مازندران، ۱۷-۱ صفحه.
- حسینی، سع، (ح).، ۱۳۶۸. گزارش طرح تعیین علوفه قابل برداشت مرتع کشور. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، ۳۹ صفحه.
- رضا شاطری، م.، ۱۳۸۸. بررسی رابطه میکروتوپوگرافی لکه‌های گیاهی در مرتع شوره‌زار اینچه‌برون. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع‌داری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۹۵ صفحه.
- سیاه‌منصور، ر.، ۱۳۷۷. رابطه بین فاکتورهای پوشش گیاهی، رواناب، فراسایش و حاصلخیزی خاک مرتع. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع‌داری، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۲۳ صفحه.
- کهنل، ا.، چایی‌چی، م.ر.، ارزانی، ح.، محسنی ساروی، م. و زاهدی امیری، ق.، ۱۳۸۵. تأثیر شدت‌های چرای دام بر ترکیب پوشش گیاهی، رطوبت، مقاومت مکانیکی و نفوذپذیری خاک. نشریه دانشکده منابع طبیعی، ۴(۵۹)، صفحه ۱۰۱-۱۰۱.
- ناصری، م.ی.، ۱۳۷۴. مطالعه تفصیلی خاکشناسی ایستگاه تحقیقات مرتعی اینچه‌شوره‌زار استان گلستان. ۱۸ صفحه.
- وهابی، م.ر.، ۱۳۶۸. بررسی و مقایسه تغییرات پوشش گیاهی، ترکیب گیاهی، تولید علوفه و سرعت نفوذ آب در وضعیت‌های قرق و چرا در منطقه فریدن اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه تهران، ۴۰۰ صفحه.
- Abdel-Majid, A.H., Trilica, M.J. and Hart, R.H., 1987. Soil and vegetation responses simulated trampling. *J. Range management (USA)*, 40:303-306.
- Aguiar, M.R. and Sala, O., 1990. Patch structure, dynamics and implications for the functioning of arid ecosystems Trends. Ecol, 14: 273-277.
- Blackburn, W.H., 1983. Livestock grazing impacts on watersheds and rangelands, Rangelands. 3: 123-125.
- Castillo, V.M., Martinez-Mean, M. and Albaladejo, J., 1997. Run off and soil loss response to vegetation removal in a semi arid environment, soil sci, soc, Am.J, 61: 116-1121.
- Dadkhah, M. and Gifford, G.F., 1980. Influences of vegetation, rock cover and trampling on infiltration rates and sediment production. Water resources, Bulletin, 16:978-986.

درنهایت باعث کاهش میزان نفوذپذیری در مرتع می‌گردد. Tongway & Ludwig (1995) بیان داشتند که یکی از عوامل مؤثر در ایجاد لکه‌های گیاهی یا الگوهای پراکش موزائیکی گیاهان در مناطق خشک، تأثیر مثبت نفوذپذیری آب در داخل پوشش گیاهی و تأثیر منفی رواناب جاری شده بر خاک لخت بین نواحی لکه‌های گیاهی است. این امر منجر به افزایش پوشش در قطعات گیاهان شده و خاک شسته شده در حد فاصل قطعات موزائیک گیاهان در پای قطعات انباسته می‌گردد و ضمن افزایش رطوبت این مناطق باعث افزایش غنای پوشش گیاهی این مناطق می‌گردد. Walker *et al.*, (1981) بیان داشتند که نفوذپذیری آب در لکه‌های گیاهی بیشتر از خاک لخت است. لکه‌های گیاهی جزایر حاصلخیزی را تشکیل می‌دهند که خاک آنها کمتر در معرض ضربات قطره‌های باران و فشار سم دام‌ها قرار گرفته و فشرده می‌شوند. همچنین ریشه‌های گیاهان رسانای هیدرولیک Pierson *et al.*, (1994) بیان نمودند که خاک لخت ارتباط زیادی با میزان رواناب دارد و با افزایش میزان خاک لخت میزان نفوذ کاهش می‌یابد. با توجه به نتایج تحقیق و اثر فاکتورهای مختلف روی نفوذپذیری، می‌توان با اندازه‌گیری و تعیین خصوصیات خاک مانند نفوذپذیری، رطوبت و مقاومت مکانیکی به صورت دقیق و کمی در تعیین وضعیت و گرایش مرتع از آنها بهره گرفت. از این رو، تحقیقات بیشتر برای استفاده و دخالت دادن شاخصهای مذکور در تعیین دقیق عوامل مهم مدیریت مرتع که امروزه از آن به عنوان یکی از مهمترین عوامل در تعیین وضعیت و گرایش مرتع یاد می‌شود پیشنهاد می‌گردد.

- variability of runoff and erosion on sagebrush rangeland. *Water Res. Bull.* 30:1018-1089.
- Stoddert, L.A., Smith, A.D. and Box, T.W., 1975. Range Management. Pbu. McGraw Hill Book Company. New York. 532 P.
 - Walker, B. H., Ludwig, D., Holling, C.S. and Peterman, R.M., 1981. Stability of semi-arid savannah grazing systems, *J. Ecology*. 69:473-498.
 - Wood, M.K. and Blackburn, W.H., 1981. Sediment production as influenced by livestock grazing in the Texas Rolling Plains. *J. Range Manage.* 34:228-231.
 - Engleles, C.L., 2002. The effect of grazing intensity on rangeland hydrology. *Elsevier/Inra.* 45:63-70.
 - Green, R.S.B., Kinnell, P.I.A. and Wood, J.T., 1994. Role of plant cover and stock trampling on runoff and soil erosion from semi arid wooded rangelands. *Aust, J, Soil Res,* 32: 953-973.
 - Ludwig, J.A. and Tongway, D.J., 1995. Spatial organization of landscapes and its function in semi-arid woodlands, Australia. *Landscape Ecology* 10:51–63.
 - Pierson, F.B., Blackburn, W.H., Van Vactor, S.S. and Wood, J.C., 1994. Partitioning small scale spatial

Archive of SID

Investigation on water infiltration of different vegetation types in saline and alkali rangelands of Incgehbroon, Golestan province

Hoseini, S.A.^{1*}, Tavan, M.² and Eisaei, H.³

1*- Corresponding Author, Research Instructor, Research Center for Agriculture and Natural Resources, Golestan, Gorgan, Iran,
Email: hosayniali@yahoo.com

2- Former Graduate Student of Rangeland Science, Tarbiat Modares University, Nour, Iran.

3-Research Expert, Research Center for Agriculture and Natural Resources, Golestan, Gorgan, Iran.

Received: 10.08.2009 Accepted: 20.09.2010

Abstract

The amount of water infiltration into the soil depends on many factors such as soil texture, soil structure, initial moisture content, soil bulk density, canopy cover, plant age, organic matter and the plant succession stages. Livestock trampling and reduction of the vegetation cover due to the overgrazing are considered as the most important factors affecting the amount of infiltration in rangelands. Winter rangelands of incgehbroon with dominant species of *Halocnemum strobilaceum* are introduced as the halophyte rangelands in Golestan province. Distribution pattern of plant species in these rangelands is spots surrounded by bare soil in the form of islands. In this study, heavy grazing area was determined and for measuring water infiltration into the soil, paired rings (dublering) were used. Parameters of infiltration intensity, final infiltration, cumulative infiltration and infiltration time were investigated in vegetation types of *Halocnemum strobilaceum*, *Aeluropus lagopoides* and bare soil. The results of the data analysis showed that there were no significant differences in infiltration intensity and infiltration time among *Halocnemum strobilaceum*, *Aeluropus lagopoides* and bare soil while final infiltration and cumulative infiltration significantly differed.

Keywords: infiltration, vegetation patches, bare soil, saline and alkali rangelands, Golestan province.